

Sprisahanie proti ľudstvu bolo avizované už pred polstoročím

- CZ24 News | 1. června 2020

O knihe Zbigniewa Brzezinského „Éra technetroniky“

Slovo „sprisahanie“ je v obehu už pol storočia. Používa sa na diskreditáciu tých politikov, odborníkov a verejných činiteľov, ktorí sa snažia dokázať, že na planéte sa buduje nový svetový poriadok v záujme majiteľov peňazí – hlavných akcionárov Federálneho rezervného systému USA. Hovorí sa, že sa všetko vyvíja samo o sebe a neexistuje žiadne sprisahanie, žiadny tajný plán na reorganizáciu sveta.

Už som písal, o tom, že výrazy „konšpiračná teória“, „konšpiračná teológia“ atď. boli zavedené americkou CIA v rámci špeciálnej operácie „Drozd“ (Mockingbird), ktorej cieľom bolo neutralizovať jedných a oklamať druhých, čím by sa zabezpečila výstavba „odvážneho nového sveta“. Existuje celý rad verejne dostupných zdrojov, pomocou ktorých sa môžete zoznámiť s projektom na vybudovanie takéhoto sveta.

Jedným z nich je kniha Zbigniewa Brzezinského (1928-2017) „Technetronická éra“ (Brzezinsky Z. *Medzi dvomi vekmi s podtitulom Úloha Ameriky v technokratickej ére* – Viking Press, 1970, Brzezinsky Z. *Between Two Ages: America's Role in the Technetronic Era.* — Viking Press, 1970) Od jej prvého vydania uplynulo pol storočia.

Brzezinski sa narodil v rodine poľských Židov vo Varšave a zomrel v Spojených štátoch. Pravda je, že sa v skutočnosti narodil v Charkove, kde v tom čase jeho rodičia pracovali na poľskom konzuláte a vo Varšave ho iba zaregistrovali. Všetky aktivity Brzezinského sú rozdelené do dvoch častí: 1) vedecké a pedagogické (Centrum strategických a medzinárodných štúdií na Univerzite Johns Hopkinsa, Škola pokročilých medzinárodných štúdií na tej istej univerzite, Columbia University) a 2) praktické, keď pôsobil ako poradca a konzultant v politických otázkach pre vyšších vládnych predstaviteľov USA.

Vrcholom jeho politickej kariéry sa stal post poradcu pre národnú bezpečnosť 39. prezidenta USA Jimmyho Cartera (1977-1981). Je autorom mnohých kníh, z ktorých niekoľko je preložených do ruštiny. Ruský čitateľ ho najlepšie pozná ako autora knihy „Veľká šachovnica: Americká dominancia a jej geostrategické imperatívy“ (1997).

S prekladom knihy „Technetronickej éry“ do ruštiny to bolo takto. V ZSSR v roku 1972 publikovalo preklad vydavateľstvo Progress, no v kníhkupectvách sa kniha neobjavila, pretože bola, podľa osobitného zoznamu, distribuovaná do úzkeho okruhu straníckych a štátnych predstaviteľov. V úvode sovietskeho vydania sa písalo: „Vo svojej novej knihe, *Medzi dvomi érami. Úloha Ameriky v ére technetroniky*, Brzezinski rozvíja tému vedúcej úlohy Ameriky v modernom svete, v jej súčasnosti a budúcnosti (na ktorú autor nazerá skôr optimisticky), rozvíja teóriu odumierania ideológie „budovania mostov“, káže o myšlienkach „evolúcie“, „liberalizácie“ a transformácie „socializmu“.

Je prekvapujúce, že táto kniha v Ruskej federácii nebola nikdy publikovaná. Azda sa vydavatelia rozhodli, že nebudú hlavu čitateľa obťažovať „buržoáznou ideológiou“? Alebo žeby už kniha stratila na aktuálnosti?

Myslím, že podstata veci je v inom. Kniha vysvetľuje mnohé dnešné „zvláštnosti“. Brzezinskiho

„Technetronická éra“ sa stala ideologickým odôvodnením prechodu sveta do nového štádia. Tento prechod začal na prelome 60. a 70. rokov 20. storočia, keď sa skončila éra priemyselného kapitalizmu. Vonkajším prejavom tejto epochy bola kríza v menovom a finančnom systéme Bretton Woods založenej na štandarde zlatého dolára. Majitelia peňazí sa pripravovali k prechodu na štandard papierového dolára, na odstránenie „zlatej brzdy“ z tlačiarenskeho stroja Fedu. Znamenalo to vstup sveta do éry finančného kapitalizmu, do úplne nového sveta. Brzezinski tomu dokonale rozumel. Pochopil aj to, že finančný kapitalizmus nie je dlhodobý, a preto sa pozrel do vzdialenejšej post-kapitalistickej budúcnosti a vytvoril super-dlhodobý akčný plán pre svetovú elitu.

Zbigniew Brzezinski bol šedou eminenciou v Rade pre zahraničné vzťahy Ameriky, pravidelným účastníkom výročných stretnutí klubu „Bilderberg Club“. Bol v úzkom vzťahu s mnohými významnými politikmi, s členmi kráľovských rodín a najväčšími bankármi. Obzvlášť blízky bol jeho vzťah s Davidom Rockefellerom (1915 – 2017), ktorý Brzezinského uviedol na verejnosť. Z iniciatívy tohto amerického miliardára bola v roku 1973 založená Trilaterálna komisia a v rokoch 1973 až 1976 bol Brzezinski menovaný za jej výkonného riaditeľa. Jedným z činov Rockefellera bolo v roku 1968 vytvorenie Rímskeho klubu. Rockefeller naliehal na Brzezinského, aby dal Rímskemu klubu orientačné body pre jeho činnosť a tieto body získal vo forme knihy „Technetronic Era“.

Takmer súčasne s knihou Brzezinského sa objavila kniha prvého prezidenta Rímskeho klubu, významného talianskeho obchodníka Aurelia Pecceiho (1908 – 1984) s názvom „Pred priepasťou“ (*The Chasm Ahead*)

Brzezinski a Peccechi hovorili jedhlasne o nadchádzajúcich katastrofách a vyjadrili myšlienky, ako im predchádzať. Bol to spoločný manifest stavitelov „Odvážneho nového sveta“ („Brave New World“). V mierne maskovanej podobe obsahoval myšlienky, ktoré sa neskôr začali objavovať v správach Rímskeho klubu, ktorých bolo počas existencie tejto organizácie vypracovaných viac ako päťdesiat. Kvôli presvedčivosti obsahovali mnohé správy i modely dlhodobého svetového vývoja vypočítané na výkonných počítačoch technologického inštitútu Massachusetts (MIT). U Brzezinského a Pecceia sa dočítame o takých globálnych výzvach, ako je preľudnenie planéty, vyčerpanie prírodných zdrojov, zníženie poľnohospodárskej produktivity, znečistenie životného prostredia, klimatické zmeny. Aby sa im zabránilo, je potrebné spomaliť demografický rast, obmedziť priemyselný rozvoj, upevniť úsilie v boji proti globálnej environmentálnej kríze atď. Veľmi naznačujúce sú tézy, ktoré čoskoro dostali radikálnejšiu verziu: prudké zníženie svetovej populácie (až o jednu miliardu ľudí); deindustrializácia; dobrovoľné vzdanie sa štátov svojej suverenity kvôli konsolidácii ľudstva; vytvorenie svetovej vlády.

Brzezinski bol jedným z najvplyvnejších ideológov, ktorý začal ospravedlňovať globalizáciu a odmietanie modelu priemyselného kapitalizmu. Spolu s americkým sociológom Danielom Bellom (1919 – 2011) propagoval „postindustriálnu spoločnosť“, ale išiel ešte ďalej ako Peccei a Bell. Brzezinski obhajoval technetronickú spoločnosť založenú na počítačoch a komunikačných technológiách. Bol ideológom tejto „digitálnej spoločnosti“, o ktorej v druhej dekáde 21. storočia začali všetci hovoriť. Pritom Brzezinski o budúcej „technetronickej spoločnosti“ začal hovoriť už vtedy, keď sa rodila prvá generácia počítačov pracujúcich ešte so žiarovkami. Elektronika a komunikácie (v Brzezinskiho jazyku – technetronika) sú samozrejme potrebné pre vojenské účely, ale Brzezinski hovorí o inom smerovaní použitia tejto technológie. Chce vybudovať elektronický koncentračný tábor, do ktorého naženie tú časť populácie, ktorá zostane po „demografickej optimalizácii“. Brzezinski píše (v roku 1970!), že za pár desaťročí svet príde „do technetronickej éry – diktatúry, v ktorej sa súčasné politické postupy takmer úplne eliminujú“.

O ľudských „masách“ hovorí ako o neživých objektoch, ako o objektoch pozorovania: „V dobe technetroniky sa postupne, krok za krokom bude formovať stále viac kontrolovaná spoločnosť. Takú spoločnosť budú riadiť elity, ktoré nebudú podporovať tradičné hodnoty. Čoskoro bude možné

monitorovať a kontrolovať takmer každého občana; bude možné zhromaždiť aj tie najintímnejšie informácie o každom občanovi a uložiť ich do špeciálnych elektronických priečinkov. Úrady potom budú môcť tieto priečinky v prípade potreby použiť priamo. “

A ďalej píše: *„V technetronickej spoločnosti bude trend smerovať k spájaniu miliónov slobodných a navzájom neprepojených občanov do masy, ktorá sa ľahko ovláda a ktorú budú viesť charizmatické a pekné osobnosti. Títo charizmatikí ľudia na ovládanie nás použijú najmodernejšie komunikačné technológie, aby usmerňovali pocity ľudí a kontrolovali ich myslenie. “*

Dnes existujú náznaky zhromažďovania ľudí do veľkého stáda („všeobecnú masu“), aj riadenie stáda je dnes zreteľné. Len čo sa týka „charizmatických a pekných osobností“ sa Brzezinski mylil – je ťažké za takých považovať Angelu Merkelovú, Emmanuela Macrona, Donalda Trumpa a mnohých ďalších.

A ešte jedna vec: *„Zároveň sa zvýšia možnosti sociálnej a politickej kontroly nad jednotlivcom. Čoskoro bude možné vykonávať takmer nepretržité monitorovanie každého občana a udržiavať neustále aktualizované počítačové súbory dokumentov, ktoré budú obsahovať okrem bežných informácií tie naj dôvernejšie informácie o zdravotnom stave a správaní sa každej osoby. “*

Uplynulo pol storočia. A dnes, v podmienkach tzv. Pandémie COVID-19, skutočne vidíme, ako sa vlády mnohých krajín energicky snažia vytvoriť systémy na kontrolu fyzickej kondície človeka, jeho pohybu, kontaktov, nákupov atď. Toto všetko sa koncipovalo pred viac ako polstoročím.

Brzezinski tiež písal o tom, čo môžeme uvidieť v budúcnosti: *„... ak sa pozrieme dopredu, tak existuje možnosť biochemickej kontroly vedomia a genetickej manipulácie s ľuďmi, vrátane vytvárania stvorení, ktoré budú nielen konať, ale aj uvažovať ako ľudia ...“*

Jednako, na konci svojho života bol expert v predpovediach opatrnejší. Na Európskom fóre pre nové nápady ((European Forum For New Ideas, EFNI), ktoré sa konalo v Poľsku 26. až 28. septembra 2012, pripustil: *„Rast globálnej politickej činnosti širokého počtu obyvateľov už neumožňuje ich kontrolu pomocou externých kontrol, ako to bolo to v ére kolonializmu a imperializmu ... Neochvejný odpor, podporovaný pevným presvedčením ľudí, ktorý vychádza zo samotných hlbín ľudstva, je založený na ich politickom prebudení a popieraní vonkajšej kontroly z historických dôvodov – tento odpor je čoraz ťažšie potlačiť“.*

Tiež sa zamyslime.